

200700910/1.

Datum uitspraak: 31 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/46611 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 11 januari 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 april 2005 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van ; (hierna: de vreemdeling) om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 19 september 2005 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 januari 2007, verzonden op 16 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor verblijf hier te lande van langer dan drie maanden heeft een vreemdeling verlening van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Met het oog hierop pleegt een aanvraag om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf te worden getoetst aan dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van een zodanige vergunning. Behoudens indien internationale verplichtingen daartoe nopen, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ingevolge voormeld artikel slechts ingewilligd, indien met de aanwezigheid van de vreemdeling hier te lande een wezenlijk Nederlands belang is gediend of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.2. Ingevolge artikel 3.24 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), gelezen in samenhang met artikel 14 van de Vw 2000, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking, verband houdend met gezinshereniging, worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, aanhef en a tot en met e, dan wel l, van de wet, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien:

a. de vreemdeling naar het oordeel van de minister feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en

b. de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van de minister een onevenredige hardheid zou betekenen.

2.3. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank er blijkens haar overwegingen ten onrechte van is uitgegaan dat uitsluitend in geschil is of de achterlating van de vreemdeling van onevenredige hardheid getuigt en dat de rechtbank aldus heeft miskend dat in het besluit van 19 september 2005 is gesteld dat aan geen van de onder a en b in artikel 3.24 van het Vb 2000 vermelde eisen is voldaan.

2.4. De rechtbank heeft door de voorgedragen beroepsgrond tegen het primair aan de afwijzing ten grondslag gelegde standpunt, dat niet is voldaan aan het in artikel 3.24, aanhef en onder a, van het Vb 2000 vermelde vereiste, onbesproken te laten, niet onderkend dat eerst nadat is vastgesteld dat die beroepsgrond slaagt, kon worden getreden in de beoordeling van het door de vreemdeling tevens bestreden standpunt van de minister dat bovendien geen sprake is van een situatie als bedoeld in onderdeel b van voormeld artikel. De grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 11 januari 2007 in zaak no. AWB 05/46611;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

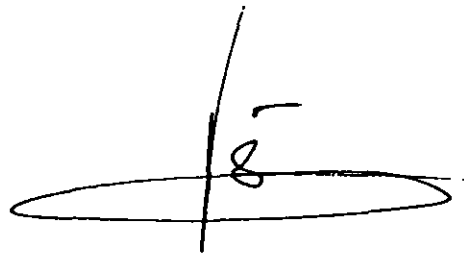
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

307

Verzonden: **31 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05/46611

uitspraak van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 11 januari 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Surinaamse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. J. van Bennekom, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 18 januari 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het doel gezinshereniging met moeder. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 25 april 2005 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 4 mei 2005 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 19 september 2005 ongegrond verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 17 oktober 2005 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft op 27 maart 2006 een verwoerschrift ingediend.
- 1.3 De enkelvoudige kamer van deze rechtbank heeft het geschil in het openbaar behandeld op 6 april 2006. Na de zitting heeft de rechtbank het onderzoek heropenend en de zaak verwezen naar de meervoudige kamer.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil door de meervoudige kamer heeft plaatsgevonden op 23 november 2006. Partijen zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden. Tevens zijn ter zitting verschenen (moeder van eiseres, referente) en haar echtgenoot

zaaknummer: AWB 05/46611

2

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van hoofdstuk 7 "Rechtsmiddelen" van de Vreemdelingenwet 2000 gelijkgesteld met een beschikking omtrent een verblijfsvergunning regulier gegeven krachtens deze wet.
- 2.3 Verweerder pleegt de aanvraag tot het verlenen van een mvv te toetsen aan de voorwaarden die worden gesteld voor het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland.
-
- 2.4 Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vw wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.
- 2.5 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.
- 2.6 Regels over de beperkingen zijn neergelegd in het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, Vb houden de in artikel 14, tweede lid, Vb bedoelde beperkingen verband met gezinshereniging of gezinsvorming.
- 2.7 Ingevolge artikel 3.24 Vb kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vw, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien:
- a. de vreemdeling naar het oordeel van verweerder feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en
 - b. de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van verweerder een ~~onevenredige hardheid zou betekenen~~
-
- 2.8 In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. In B2/8.3 Vc is onder meer het volgende bepaald. *Het meerderjarige kind behoort niet langer feitelijk tot het gezin, indien de feitelijke gezinsband als verbroken kan worden beschouwd. Dit doet zich in elk geval voor in een of meer van de volgende omstandigheden:*
- duurzame opnemings in een ander gezin en degene bij wie verblijf wordt beoogd is niet meer belast met het (feitelijke) gezag over de vreemdeling;
 - duurzame opnemings in een ander gezin en degene bij wie verblijf wordt beoogd voorziet niet meer in de kosten van opvoeding en verzorging van de vreemdeling;
 - de vreemdeling gaat zelfstandig wonen en in eigen onderhoud voorzien;

zaaknummer: AWB 05/46611

3

- de vreemdeling vormt een zelfstandig gezin door het aangaan van een huwelijk of relatie;
- de vreemdeling heeft de zorg of zorgplicht voor een (buitenechtelijk) kind, een pleeg- of adoptiekind of andere afhankelijke gezinsleden.

Daarzame opnemings in een ander gezin is op zich onvoldoende om aan te nemen dat de feitelijke gezinsband is verbroken. Naast een duurzame opnemings in een ander gezin moet er altijd sprake van zijn dat degene bij wie verblijf wordt beoogd niet meer is belast met het (feitelijke) gezag over de vreemdeling (...) of niet meer voorziet in diens kosten van opvoeding en verzorging (...)

Uitgangspunt is dat zo spoedig mogelijk om de overkomst van het in het land van herkomst verblijvende meerderjarige kind moet worden gevraagd. Indien dat niet het geval is, is sprake van duurzame opnemings. Als richtlijn wordt daarvoor een referentieperiode van één jaar gehanteerd. Dit geldt slechts uitzondering, indien degene bij wie verblijf wordt beoogd goede redenen aanvoert waarom niet binnen dat jaar om de overkomst is gevraagd.

In B2/8.5 Vc is voorts bepaald dat een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 3.24 Vb niet wordt verleend, indien de achterlating van het gezinslid in het land van herkomst geen onevenredige hardheid betekent (...) In het algemeen kan die onevenredigheid slechts aanwezig zijn, indien sprake is van een of meer zeer bijzondere individuele omstandigheden, die bovendien tot gevolg hebben dat de achterlating van de vreemdeling in het land van herkomst een schrijnende situatie zou opleveren.

- 2.9 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiseres beoogt verblijf bij haar moeder - referente - en haar echtgenoot. De moeder van eiseres is op 14 december 1998 naar Nederland gekomen en bezit sinds 5 januari 2005 de Nederlandse nationaliteit. Zij is sinds getrouwd met de heer die eveneens de Nederlandse nationaliteit bezit. Eiseres is, samen met haar minderjarige zus en broer, en , in Suriname achtergebleven.
- 2.10 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, voor zover van belang, op het volgende standpunt gesteld. De feitelijke gezinsband tussen eiseres en referente is verbroken. Niet is gebleken dat referente een goede reden had om niet binnen een jaar om de overkomst van eiseres te verzoeken. Er is geen sprake van herstel van de feitelijke gezinsband, nu niet is aangetoond of gebleken dat referente opnieuw als gezinshoofd is gaan fungeren. Bovendien zou achterlating van eiseres in Suriname niet een onevenredige hardheid betekenen, aangezien geen sprake is van zeer bijzondere individuele omstandigheden die tot gevolg hebben dat de achterlating van eiseres een schrijnende situatie op zou leveren. Niet is gebleken noch is aannemelijk gemaakt dat ten aanzien van eiseres sprake is van een onhoudbare situatie. Verweerder neemt hierbij in aanmerking dat het bezwaarschrift van de broer en zus eveneens ongegrond is verklaard, zodat eiseres niet alleen in Suriname zal achterblijven. De weigering om aan eiseres verblijf toe te staan betekent geen schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Niet is gebleken dat tussen eiseres en referente sprake is van een bijzondere afhankelijkheidsrelatie ('more than normal emotional ties'). Eiseres kan geen verblijfsrechten omlenen aan het gemeenschapsrecht, nu niet is gebleken dat referente

zaaknummer: AWB 05/46611

4

en eiseres in een andere lidstaat hebben verbleven op grond van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (EG-Verdrag). Het beroep van eiseres op artikel 3 en 9 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) leidt niet tot een ander oordeel.

- 2.11 Eiseres heeft in beroep, voor zover van belang, het volgende aangevoerd. Referente is gemeenschapsonderdaan, aangezien zij burger van de Europese Unie is en in België diensten als toerist heeft afgenomen. Referente heeft daarom op grond van artikel 18 EG-Verdrag het recht om samen met haar kinderen op het grondgebied van de lidstaten te verblijven. Het toepassen van het nationale migratierecht op referente vormt een ongerechtvaardigde belemmering van het vrij verkeer van diensten en levert hiermee een schending op van artikel 49 EG-Verdrag. Referente heeft op grond van de Verordening (EG) nr. 1612/68 een recht op gezinshereniging met kinderen onder de 21 jaar. Eiseres heeft recht op verblijf in Nederland op grond van artikel 4, tweede lid, ~~aanhel en onder b, van de de Richtlijn 2003/86 EG inzake het recht op~~ gezinshereniging.

Daarnaast heeft eiseres naar voren gebracht dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 8 EVRM en daartoe het volgende aangevoerd. Uitgangspunt is dat tussen ouders en kinderen altijd sprake is van gezinsleven. Slechts onder zeer uitzonderlijke omstandigheden wordt verbreking van de gezinsband aangenomen. Verweerder heeft in het bestreden besluit in het kader van de toetsing aan artikel 8 EVRM een onvoldoende concrete en zorgvuldige belangenafweging verricht. Verweerder heeft ten onrechte beoordeeld of sprake is van 'more than normal emotional ties' tussen eiseres en referente. Dit criterium is uitsluitend van belang ten aanzien van personen die geen deel uitmaken van het 'kerngezin'. Eiseres maakt deel uit van het kerngezin. Zij heeft een sterke band met haar jongere zus en broer vanwege de moederrol die zij jarenlang vervuld heeft. Het criterium 'more than normal emotional ties', speelt derhalve in het geval van eiseres geen rol.

- 2.12 Ten slotte heeft eiseres een beroep gedaan op het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK) en zich op het standpunt gesteld dat verweerder haar ten onrechte niet in de gelegenheid heeft gesteld te worden gehoord.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.13 Bij de beoordeling of sprake is van bijzondere individuele omstandigheden, die tot gevolg hebben dat de achterlating van eiseres in Suriname een schrijnende situatie zou opleveren, heeft verweerder de omstandigheid betrokken dat eiseres niet alleen zal achterblijven in het land van herkomst. Verweerder is er daarbij vanuit gegaan dat de zus en broer van eiseres ook in Suriname zouden achterblijven, omdat hun aanvragen tot het verlenen van een mvv eveneens waren afgewezen.

- 2.14 Vast staat dat het besluit op bezwaar in de onder zaaknummer AWB 05/46609 aanhangige procedure van en is ingetrokken. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder verklaard dat deze intrekking verband houdt met het nieuwe beleid van verweerder ten aanzien van de referentieperiode bij gezinshereniging met minderjarigen. Onder die omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat rekening moet worden gehouden met de reële mogelijkheid dat verweerder aan de broer en zus van eiseres alsnog een mvv zal verlenen.

zaaknummer: AWB 05/46611

5

- 2.15 Hiernit volgt dat de procedure van de broer en zus zich thans weer in de bezwaarfase bevindt. Daarom kan de motivering in het bestreden besluit ten aanzien van eiseres dat het bezwaar van en ongegrond is verklaard, zodat eiseres niet alleen in Suriname zal achterblijven, niet meer gelden als een deugdelijke motivering. De rechtbank acht dit deel van de motivering in het bestreden besluit van wezenlijke betekenis voor de te maken belangenafweging in het kader van de onevenredige hardheid, nu eiseres heeft aangevoerd dat zij vanwege de door haar vervulde moederrol een sterke band met haar broer en zus heeft. Indien aan de broer en zus een mvv wordt verleend is de situatie voor eiseres wezenlijk anders.
- 2.16 Hetgeen de gemachtigde van eiseres overigens heeft aangevoerd kan, gelet op het voorgaande, onbesproken blijven.
- 2.17 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 7:12 Awb.
- 2.18 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.19 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten en de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 966,- (1 punt voor het beroepschrift en 2 punten voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

zaaknummer: AWB 05/46611

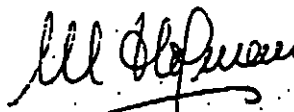
6

3. Beshissing

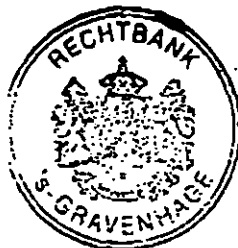
De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit van 19 september 2005;
- 3.3 draagt verweerder op binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 4 mei 2005 met inachtneming van deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 966,- te betalen aan eiseres.

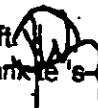
Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.G. Hofman, voorzitter, en mrs. J.M. Janse van Mantgem en S.W.S. Kiliç, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en op 11 januari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A.P.M. van Dullemen, griffier.

Afschrift verzonden op: **16 JAN. 2007**Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift:
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Visadienst

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
 Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag
 Telefoon 070 3703901
 Fax 070 3709534

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0.1 FEB 2007	
ZAANKR.	200700910/H/2
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR

Onderdeel
 Contactpersoon
 Doorkiesnummer(s)
 Datum
 Ons kenmerk
 Uw kenmerk
 Bijlage(n)
 Onderwerp

Proces Procesvertegenwoordiging
 Vestiging Den Haag
 Mr. E.T.P. Scheers
 070 7794275
 29 januari 2007
 0812.05.0075

2

Hoger beroep Minister van Buitenlandse Zaken alsmede verzoek om een
 voorlopige voorziening.

Hierbij ontvangt u het hoger beroepsschrift tegen de uitspraak van de
 rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, van 11 januari 2007,
 verzonden op 16 januari 2007, met kenmerk Awb 05/46611.

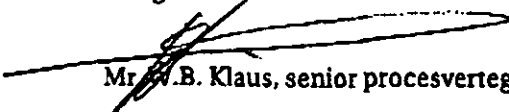
De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden binnen zes weken
 na de datum waarop de uitspraak is verzonden - 16 januari 2007 - een
 nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak.

Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij
 wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Minister geen nieuwe
 beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft
 beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u
 lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te
 schrijven.

Hoogachtend,

 Mr. W.B. Klaus, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

0.1 FEB 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELT DOOR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Buitenlandse Zaken
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. W.B. Klaus
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 11 januari 2007
met kenmerk 06/46811

Inzake:

met IND-kenmerk 0812.05.0075
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. J. van Bennekom
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E.T.P. Scheers
070-7794275

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, van 11 januari 2007, verzonden op 16 januari 2007, met kenmerk 05/46611 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 19 september 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen een termijn van zes weken opnieuw te beslissen op het bezwaarschrift en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 18 januari 2005 heeft (verder: verweerder) een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (verder: mvv) voor het doel: gezinshereniging met moeder.
- 2.2 Bij beschikking van 25 april 2005 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij brief van 4 mei 2005 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen deze beschikking.
- 2.4 Bij beschikking van 19 september 2005 heeft de Minister dit bezwaar ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 19 september 2005 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft vier grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.13 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Bij de beoordeling of sprake is van bijzondere individuele omstandigheden, die tot gevolg hebben dat de achterlating van eiseres in Suriname een schrijnende situatie zou opleveren, heeft verweerder de omstandigheid betrokken dat eiseres niet alleen zal achterblijven in het land van herkomst. Verweerder is er daarbij van uitgegaan dat de zus en broer van eiseres ook in Suriname zouden achterblijven, omdat hun aanvragen tot het verlenen van een mvv eveneens waren afgewezen."

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.14 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Vast staat dat het besluit op bezwaar in de onder zaaknummer AWB 05/46609 aanhangige procedure van en is ingetrokken. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder verklaard dat deze intrekking verband houdt met het nieuwe beleid van verweerder ten aanzien van de referentieperiode bij gezinshereniging met minderjarigen. Onder die omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat rekening moet worden gehouden met de reële mogelijkheid dat verweerder aan de broer en zus van eiseres alsnog een mvv zal verlenen."

- 3.5 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Hieruit volgt dat de procedure van de broer en zus zich thans weer in de bezwaarfase bevindt. Daarom kan de motivering in het bestreden besluit ten aanzien van eiseres dat het bezwaar van en ongegrond is verklaard, zodat eiseres niet alleen in Suriname zal achterblijven, niet meer gelden als een deugdelijke motivering. De rechtbank acht dit deel van de motivering in het bestreden besluit van wezenlijke betekenis voor de te maken belangenafweging in het kader van de onevenredige hardheid, nu eiseres heeft aangevoerd dat zij vanwege de door haar vervulde moederrol een sterke band met haar broer en zus heeft. Indien aan de broer en zus een mvv wordt verleend is de situatie voor eiseres wezenlijk anders."

- 3.6 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.16 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Hetgeen de gemachtigde van eiseres overigens heeft aangevoerd kan, gelet op het voorgaande, onbesproken blijven."

Toelichting op grief 1

- 3.7 De Minister merkt op dat al de voornoemde overwegingen zien op de vraag of achterlating van verweerder van onevenredige hardheid getuigt. De rechtbank is er blijkens deze overwegingen ten onrechte vanuit gegaan dat uitsluitend deze vraag in geschil is. In het besluit van 19 september 2005 heeft de Minister zich echter op het standpunt gesteld dat aan geen van de onder a en b in artikel 3.24 van het Vb 2000 gestelde eisen is voldaan. De rechtbank is derhalve ten onrechte zonder meer voorbij gegaan aan het primair aan de afwijzing ten grondslag gelegde standpunt van de Minister dat niet is voldaan aan de in artikel 3.24, aanhef en onder a, van het Vb 2000 gestelde eis. Eerst nadat ze naar aanleiding van de daartegen voorgedragen beroepsgrond tot het oordeel zou zijn gekomen dat de Minister zich ten onrechte op dat standpunt heeft gesteld, kon de rechtbank treden in de vraag of het oordeel van de Minister dat achterlating van verweerder geen onevenredige hardheid zou betekenen, de rechterlijke toets kan doorstaan.

Vgl.: *AbRS 9 januari 2003, nr. 200205660/1, JV 2003/81*

- 3.8 In de bestreden overwegingen heeft de rechtbank het bovenstaande miskend.

Grief 2

- 3.9 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.17 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 7:12 Awb"

Grief 3

- 3.10 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.18 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen."

Grief 4

- 3.11 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.19 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten en de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die de kosten moet vergoeden. [...]"

Toelichting op de grieven 2 tot en met 4

- 3.12 Deze grieven missen zelfstandige betekenis en dienen te worden gezien in het licht van de voorgaande grief.

4. **Conclusie**

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroepschrift, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen de beschikking van 19 september 2005 ingestelde beroep.

Den Haag, 30 januari 2007

*de Minister van Buitenlandse Zaken,
namens de Minister,
het hoofd van de Visadienst,
namens deze,*

W.B. Klaus, senior procesvertegenwoordiger

*Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*